

הוכן ע"י כולל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

סנהדרין דף ל"ו ע"א

מנין שאין רציחה דוחה את העבודה?

בקרנן צבור	בקרנן יחיד	
למ"ד נדרים קרבים ביו"ט: מקרא דמעם מזבחי ¹ למ"ד אין נדרים קרבים ביו"ט: מק"ו	מקרא דמעם מזבחי	לאביי
מקרא דמעם מזבחי	מקרא דמעם מזבחי	לרבא ²

הרב ותלמידו, האם מונים להם כאחד או כשנים?

בטהרות וטומאות	בדיני נפשות וממונות, מכות, קידוש ועיבור	
כשנים	כאחד	בתלמיד הצריך לסברת וגמרת הרב
כשנים	כשנים	בתלמיד הצריך לגמרת הרב אבל לא לסברתו

סנהדרין דף ל"ו ע"ב

האם גר כשר לדון? [תד"ה חדא].

באמו מישראל	באין אמו מישראל	
בדיני ממונות: כשר בדיני נפשות: כשר רק לגר	בדיני ממונות: כשר בדיני נפשות: כשר רק לגר	לרש"י ביבמות
בדיני ממונות: כשר בדיני נפשות: פסול	בדיני ממונות: כשר בדיני נפשות: פסול	לתוס'

¹ הגם שלא פירש אביי כן במפורש, מ"מ ע"כ הוא כן, היות שדברי אביי שילפינן מק"ו ומה שבת הקלה שנדחת מפני עבודה רציחה אינה דוחה אותה, עבודה החמורה לא כ"ש שרציחה לא תדחה אותה, הם רק למ"ד שנדרים ונדבות אינם קרבים ביו"ט, וא"כ א"א לעשות את הק"ו הזה בקרבן יחיד, דכיון שאין עבודתו דוחה לא את השבת ולא את יו"ט, לולי הקרא דמעם מזבחי הייתי אומר שרציחה דוחה אותו, וא"כ יש לנו היכן להעמיד את הפסוק, ואפש"ל שבקרנן צבור ילפינן מק"ו הנ"ל. אולם אם נדרים ונדבות קרבים ביו"ט, והיינו שגם קרבן יחיד חמור הוא שדוחה את יו"ט הגם שאין רציחה דוחה ליו"ט, א"כ י"ל שק"ו הוא שלא דוחה רציחה את הקרבן, ואין לנו במה להעמיד את הפסוק, וע"כ שהפסוק דמעם מזבחי בא לומר שלא לומדים את הק"ו הנ"ל, ובין בקרבן ציבור ובין בקרבן יחיד ילפינן מקרא.

² ס"ל לרבא שהקרא קאי על קרבן צבור של תמיד, וא"כ ע"כ שלא קאי זה הק"ו כלל.